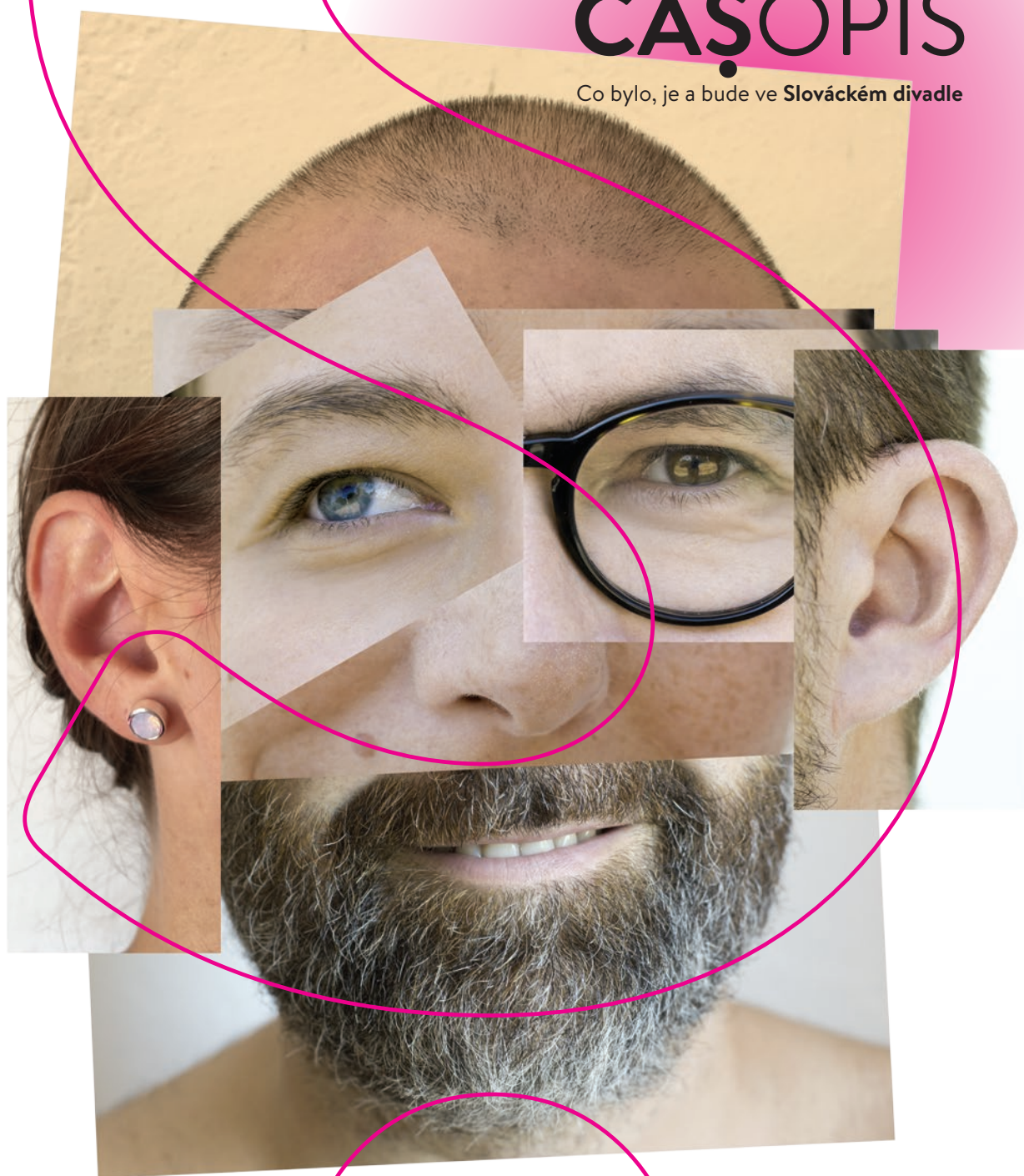

ČASOPIS

Co bylo, je a bude ve **Slováckém divadle**

**Přijďte
na kus!**

Představujeme
předplatné na
rok 2019!

listopad / prosinec 2018

Obsah

Úvodník „Hlava mazaná“

Úvodní slovo ředitele divadla Michala Zetela 3

Bylo

Fotostrana: Premiéra Tylovy Fidlovačky 4–5

Mezičas 1

Ze zákulisí: „Nemožné ihned, zázraky do tří dnů“ aneb

Jak se žije v marketingovém oddělení 6–7

Je

Nová pohádka: Anička a bylinkové kouzlo 8–11

Mezičas 2

Rozhovor s režisérem Šimonem Cabanem

o připravované novince Kocourkov-Brod 12–13

Bude

Chicago i Přelet nad kukaččím hnízdem:

Představujeme tituly na příští rok 14

Dramaturgyně Iva Šulajová: Diváci uvidí pečlivě

vyvažovaný a namíchaný „divadelní koktejl“ 15

Herci v kůži diváka: Co byste v příštím roce rádi viděli a proč? 16

Režisérské osobnosti 2019 18–19

Slovácké divadlo navazuje exkluzivní spolupráci s Divadlem

Ungelt, Tři otázky pro Milana Heina 20–21

Program listopad–prosinec 22–23

Počasí

Herecká předpověď počasí na dva měsíce 24

KONTAKTY: Ředitel a umělecký šéf: MgA. Michal Zetel, Ph.D.; Manažerka a zástupkyně ředitele: MgA. Jitka Honsová

Redakce ČASOPISU: Josef Kubáník; Mgr. Iva Šulajová; MgA. Markéta Špetíková; Blanka Šmejdocová, Dis.;

Grafický design: Mgr. A. David Zezula; Grafické zpracování: Joker, Uherské Hradiště, Masarykovo nám. 35

Foto: MgA. Marek Malůšek, archiv Slováckého divadla

SLOVÁCKÉ DIVADLO Uherské Hradiště, příspěvková organizace,

Tyršovo náměstí 480, 686 01 Uherské Hradiště,

tel.: 572 55 44 55, mobil: 739 06 17 47, e-mail: smejdovcova@slovackedivadlo.cz,

www.slovackedivadlo.cz

**Slovácké
divadlo**

Úvodník „Hlava mazaná“

Vážení diváci, a především naši věrní předplatitelé, současní i budoucí!

Michal Zetel
ředitel divadla

Předplatné na divadelní sezónu 2019 je na světě a vy si je můžete opět zakoupit. Stávajícím předplatitelům garantujeme jejich místa a ty nové se pokusíme usadit co nejlépe. Ale to už vlastně všechno dávno víte. Je tu ale možná pár věcí, které nevíte, a ty s předplatným úzce souvisí.

Uherské Hradiště je podle všech dostupných informací nejmenší město v Evropě, ve kterém působí profesionální repertoárové divadlo se stálým hereckým souborem. Slovácké divadlo je zároveň stále oficiálním držitelem českého rekordu v počtu předplatitelů v jednosouborovém divadle a je pravidelným rekordmanem v soběstačnosti. To je poměr finančních prostředků, které divadlo obdrží z veřejných zdrojů a těch, které si vydělá samo vlastní činností.

Celorepublikový průměr soběstačnosti profesionálních divadel v roce 2016 činil 29,5 %.

Slovácké divadlo bylo ve stejném roce soběstačné z neuvěřitelných 46,5 %! Vzhledem k náročnosti repertoáru, plejádě uměleckých osobností, které se Slováckým divadlem pravidelně spolupracují, a také vzhledem k pravidelné účasti našeho divadla na mezinárodních divadelních festivalech, jde o naprosto mimořádné výsledky.

Nepíšu to proto, abych se tím za divadlo chlubil. Píšu to proto, abyste věděli, že je to možné, jen díky vám, divákům, a zejména vám, předplatitelům. Dokud bude mít Slovácké divadlo tolik předplatitelů a diváků, dokud bude mít Uherské Hradiště moudrou a odvážnou radnici, a dokud je budou podporovat místní podnikatelští patrioti, jako je tomu doposud, bude vše v pořádku.

V tomto čísle Časopisu se dozvíte, jaké předplatné pro rok 2019 bude, já jsem se pokusil vysvětlit, proč je pro nás tak důležité. Uděláme dohodu, co říkáte?

My zůstaneme Slovácké divadlo a vy – Přijďte na kus!

Bylo

Jaká byla premiéra Fidlovačky?

Slovácké divadlo v sobotu 15. září představilo první novinku své 73. sezóny, slavnou Fidlovačku Josefa Kajetána Tyla, kterou se rozhodlo přispět k oslavám 100 let od založení Československa. Byla to totiž právě Fidlovačka, kde poprvé zazněla píseň Kde domov můj.

Blanka Šmejdocová
šéfredaktorka

„Fidlovačka je zejména ve školském prostředí vnímána jako součást korpusu národního literárního pokladu a v jistém smyslu i jako umělecké dílo spjaté s podstatnými základy české státnosti. Ale nikdo ji vlastně nezná. A stejně jako máme nejistý vztah ke hře, ze které pochází naše národní hymna, máme, myslím, nejistý vztah i k naší státnosti a národu. Chtěl jsem na tento fakt upozornit a sám si o tom popřemýšlet,“ uvedl režisér uherskohradištské novinky Michal Zetel a prozradil, co si během přípravy inscenace uvědomil. „Zjistil jsem, že je to dobově poplatné dílo, které z hlediska jazyka, dialogů a způsobu vyprávění poněkud zastaralo. Na druhou stranu mám pocit, že se Tylovi, ať již vědomě či nevědomě, podařilo vykreslit řadu typicky českých vlastností a způsobu konání kolem nás. Za zmínku také stojí fakt, že téměř polovina hry je v němčině, což, myslím, málokdo ví.“ Herec Pavel Majkus, který vytvořil postavu pražského měšťana a ševce Václava Kroutila, prozradil, jaký klíč režisér

zvolil. „My máme Fidlovačku nahlíženou současnými očima, je tu něco nového i něco starého, třeba všechny ty dialogy v němčině zůstaly částečně zachovány, ale nechci příliš prozrazovat. Snad mohu říct, že hudba je napsaná na motivy Kroupových kupletů, autorem je Mario Buzzi. Na jevišti je připomínka pražských Nuslí, kde se ševcovská slavnost Fidlovačka tradičně odehrávala a také živá kapela.“ Slovačtí divadelníci Tylovu hru ale pojali zároveň jako hudební komedii, choreografie vytvořil David Strnad a výprava pochází od Evy Jiřikovské. Dramaturgyní novinky je Markéta Špetíková, režiséru Zetelovi byla k ruce jako asistentka Tereza Říhová. Další role vytvořili například Jaroslava Tihelková, Petra Staňková či Pavel Hromádka, ve Fidlovačce se poprvé představil i nováček souboru Pavel Šupina.

Co řekli o Fidlovačce:

Pavel Šupina, člen souboru Slováckého divadla:

Hra, kde zazní naše nynější státní hymna? Většina lidí si ji spojuje pouze s tímto. Já si myslím, že nám nabízí daleko víc. I když se vracíme k jejím počátkům, do devatenáctého století, můžeme si všimnout, že nám svým způsobem stále nastavuje aktuální zrcadlo. Zrcadlo jakýchsi vzorců chování vlastních nám, jakožto Čechům. Každý z nás v ní najde alespoň střípek sebe sama. Já už nalézám.

František Maňák, host Slováckého divadla:

Řekl bych, že hra krásně nastavuje našemu národu zrcadlo, ve kterém se zrcadlí jak naše negativní vlastnosti, tak i ty pozitivní. Je to už sto let od založení naší republiky, a tak si myslím, že je dobré se podívat na to, jak daleko jsme ušli. Jestli je v nás stále tak silné to, co v nás viděl Tyl anebo je tomu jinak.

Markéta Špetíková, dramaturgyně Slováckého divadla:

Fascinuje mě především to, v kolika rovinách o nás, jako o Čechách, Fidlovačka vypovídá. Nejen tím, že v ní nalezneme čecháčka vedle čecháčka, ale současně i polovičatostí zápletky a humbukem, který kolem ní vznikl později. Je pro nás dost podstatně příznačná. A to Tyl je v tom celkem nevinně, on jen nenapsal úplně dobrou hru.

Píseň Kde domov můj zazpíval slepý houslista Mareš v podání Vladimíra Doskočila.

Ředitel SD Michal Zetel zahájil před premiérou vernisáž obrazů Ladislava Šestáka.

Starosta Uherského Hradiště Stanislav Blaha a ředitel SD Michal Zetel pokřtili nové špičkové zvukové vybavení.

Petra Staňková a nováček souboru Pavel Šupina jako Lidunka a Jeník

Pavla Hejzmanová a David Vaculík jako Cibulčín a Hvězdoleský

Závěrečná premiérová děkovačka se všemi tvůrci

Mezičas 1

Marketingové oddělení Slováckého divadla: „Nemožné ihned, zázraky do tří dnů“

Marketingové oddělení, které ve Slováckém divadle tvoří tři ženy – Monika Kalinová, Simona Škrabalová a Blanka Němcová, je nedílnou součástí divadelního provozu. Agenda „marketingu“ zahrnuje nejen důležitou práci v pokladně, ale i péči o předplatitelské skupiny, zvedání telefonů, vyřizování rezervací, přípravu tiskovin a mnoho dalšího. „Někdy to končí až psychologickou poradnou a terapií, když se chce čas od času některý divák vypovídat,“ říká s úsměvem jedna ze tří členek týmu Monika Kalinová.

Blanka Šmejdovcová
šéfredaktorka

Holky, na začátek mi popište, jak vlastně funguje marketingové oddělení divadla a co všechno je náplní vaší práce?

Monika Kalinová: Jejda, to by bylo na dlouho, kdybychom to měly všechno popsat. Ale v zásadě jde o komunikaci s divákem – zvedání telefonů, vyřizování rezervací a objednávek, vedení celé agendy večerního, studentského, žákovského, pohádkové a junior předplatného, příprava podkladů pro tiskoviny, zpracovávání tantiém a vyúčtování... Taky fungujeme jako informační centrum a sběrna reakcí a postřehů z představení. Někdy to končí až psychologickou poradnou či terapií. Čas od času se některý divák či divačka chce vypovídat ze svých problémů. Snažíme se být empatické a vyslechnout je.

Simona Škrabalová: Převážně kancelářská práce – aktualizace kontaktů, rozesílání propagačních materiálů, vyřizování objednávek, nábor diváků na divadelní představení, což je veřejnost, školy a firmy. Já mám na starosti pohádkové, juniorské a večerní předplatné, to znamená vystavení zálohových faktur, rozesílání propagačních materiálů, zpracování úhrad, tisk předplatitelských kartiček, zpracování nových předplatitelů. Naši práci asi nejlépe vystihuje věta: „Nemožné ihned, zázraky do tří dnů.“ (směje se)

Blanka Němcová: Rezervuji vstupenky, vyřizuji hromadné objednávky na představení, balení měsíčních programů, vydávání předplatitelských kartiček, večerního i studentského předplatného. Je toho hodně, ale práce je tím pádem pestrá a my se nikdy nenudíme.

Slyšela jsem historky o tom, jak si volající zájemci o vstupenky či předplatné pletou názvy inscenací. Vzpomenete si na nějakou vtipnou „zkomoleninu“?

Monika Kalinová: Napadá mě jen z poslední doby Falešná kočička, tak nám jedna divačka přejmenovala Falešné našeptávání. O Fidlovačce se pak mluvilo jako o Našich furiantech. Z Úča musí pryč! se stává Úča musí ven! a inscenace Michala Škočovského Přes ploty se nám změnila na Mezi ploty. A máme i jeden aktuální přeřek k připravované pohádce Anička a bylinkové kouzlo, ze které nám divačka udělala Aničku a bylinkové máslo.

Simona Škrabalová: Vtipných zkomolenin bývá spousta, ale kdo si je má všechny pamatovat? (úsměv) Nájemníci jsou Podnájemníci, často nám diváci mění i číselné kombinace u inscenace 1+2=6.

Blanka Němcová: A z Pokrevních bratrů jsou často Tři bratři. (směje se)

Předplatitelské skupiny a předplatné patří ke stěžejním tématům vaší činnosti. Prozradte, co všechno musíte dělat, když řešíte předplatné?

Monika Kalinová: Na začátek musí být k předplatnému vytvořeny propagační materiály, pak je nutno usadit si stávající

předplatitele. Těm, při včasné platbě, garantujeme zachování míst. Pak nastává dlouhý kolotoč tisku faktur a rozesílání dopisů. Já mám tedy na starosti školy, těm většinou faktury zasílám mailem. Za srpen–říjen jsem jich poslala okolo 70. Kolegyně ale rozesílá katalog předplatného spolu s fakturou klasicky poštou a té projde rukama okolo 3000 obálek. Dál se musí kontrolovat platby, urgovat ty, co nezaplatili a nejhorší součást naší práce přichází ve chvíli, kdy na poslední chvíli rušíme představení a musíme diváky obeznámit se situací, a hlavně ty z daleka upozornit na to, aby na představení nejezdili. Naštěstí tyto situace nastávají jen párkrát do roka. Pokud to jen trochu jde, snažíme se v divadle, aby se hrálo.

Mají diváci Slováckého divadla nějaké speciální nároky? Například, jaké žánry chtějí vidět?

Monika Kalinová: Hodně často slyším, že se diváci chtějí hlavně bavit. Takže je jasné, že v oblíbenosti vedou komedie a muzikály. Máme ale i dost těch, kteří v divadle hledají i něco víc než jen pobavení se a procvičení bránice. Hodně našich předplatitelů si předplatné kupuje i právě kvůli tomu, že se vyloženě těší na to, že si budou moci pořádně zapřemýšlet. Občas nás překvapí divák, který má své oblíbené místo v hledišti tam, kde by většina seděla jen nerada, a i když mu nabízneme usazení na pěknější pozici, trvá si na svém. V minulosti jsem se pak setkala s požadavkem jednoho pána z Hodonína, který chtěl, abych ho upozorňovala, při kterém představení se bude na jevišti kouřit. Takovému představení měl v plánu nenavštěvovat.

Simona Škrabalová: Nároky předplatitelů jsou velké – všichni by chtěli sedět v předních řadách, všichni známi by chtěli sedět vedle sebe a mnoho dalšího. Ale našim divákům se samozřejmě v rámci možností snažíme vycházet vstříc. Co se týče nároků na skladbu žánrů, diváci se ptají hlavně po komediích, ale i muzikálech. Pokud si kupují lístky na volnou pokladnu, chtějí se jít hlavně pobavit, protože většinou jdou do divadla jednou za čas. Předplatitelé mají v repertoáru více žánrů. Jít na šest komedií, nebo muzikálů, to by je přestalo za chvíli bavit.

Blanka Němcová: Diváci Slováckého divadla se nejvíce ptají, jak už zmínily mé kolegyně, po komediích nebo muzikálech, to mohu potvrdit. Všeobecně se chtějí bavit a odpočinout si v divadle od starostí a stresu.

Když si uděláte čas a jdete do divadla vy, co vás nejvíce pobaví a která inscenace Slováckého divadla vás v poslední době zaujala a čím?

Monika Kalinová: Víceméně jsem spokojená se vším, co se u nás hraje. Někdy víc, někdy míň, ale vyloženě zklamaná, znechucená nebo s pocitem promarněného času jsem nebyla nikdy. Mám ráda hlavně civilní herectví, přirozený projev a to, co se na jevišti děje, pro mě musí být uvěřitelné. Pak mám taky ráda, když je v představení napětí. To může vytvořit i světlo a zvuk – hudba. Tak mě třeba dostala Vojnarka. Ačkoli moc „staré hry“ nemusím, tak Vojnarka mi rozbušila srdce a konec mě rozplakal. Stejně tak se ráda pobavím, není-li humor prvoplánový a povrchní, takže taková Úča musí pryč! má u mě 100 %. Navíc už jsem pár třídních schůzek zažila, takže si tuto komedii dokážu spojit i s reálným světem. A taky mám ráda i náročnější divadlo – třeba Alenka v kraji divů a za zrcadlem, kterou u nás nastudoval J. A. Pitínský – to byla doslova bomba! Na jevišti byl totální chaos. Ale pozor – řízený chaos. Vše mělo svůj řád a důvod. Bylo to představení, které dalo volno hlavě a zaměstnalo uši a oči. A kompletně mě překvapilo – překvapení a nápaditost miluju. A mám slabost pro Pavla Hromádku. Ten má v hereckém rejstříku tolik poloh, že mi nikdy nepřijde stejný.

Simona Škrabalová: Já sama chodím na předplatné asi 20 let. Viděla jsem hodně inscenací. Některé se mi líbí víc, jiné míň, ale herecké výkony jsou vždy skvělé. Jak říkala jedna moje předplatitelka: „Byla jsem na představení v Praze a tam to herci odehráli, ale ve Slováckém divadle hrají herci srdcem.“

Co vás na vaší práci nejvíc baví a co byste naopak chtěly změnit?

Monika Kalinová: Osobně mě baví komunikovat s lidmi. Naštěstí se v 99 % setkávám s příjemnými lidmi. Když mi pak na druhé straně telefonu nebo do mailu někdo napíše, že jsem milá, mám z toho radost. Baví mě druhé lidi činit spokojenými. Pak mám hodně ráda pastelky, fixy a propisky, takže tato práce je přesně pro mě! Taky je skvělé, že každý den se v práci dělá něco trochu jiného. Nehrozí, že bychom upadli do nějakého stereotypu. Co bych chtěla změnit? Snad jen si do kanceláře konečně pořídit nějakou živou květinu. Jsme zaskládáné papíry, krabicemi, tiskovinami, chybí mi trochu zeleně. Už na tom ale pracuju. A pak by samozřejmě všem v divadle prospělo, kdyby se změnilo financování Slováckého divadla, abychom kromě pochval od diváků sem tam obdrželi i nějakou odměnu. S kulturou je to ale zatím v naší zemi, bohužel, docela špatné.

Simona Škrabalová: Práce v divadle mě velmi baví. Divadlo je moje srdeční záležitost. Pracovala tady i má babička a dědeček a já jsem ho navštěvovala od dětství.

Je

Bylinková cesta ze školní třídy až na jeviště aneb o tvůrčí spolupráci hudebníka Josefa Fojty a textaře Emanuela Míška

Slovácké divadlo přináší už třetím rokem svým nejmenším divákům novinku v podobě předplatného POHÁDKA. V rámci čtyř titulů ročně uvádíme jednu inscenaci ve vlastní produkci. Letos k předplatnému POHÁDKA přibýlo ještě předplatné pro starší děti s názvem JUNIOR. A v obou těchto předplatných bude mít letos Slovácké divadlo novou vlastní inscenaci. Je to pro nás o to cennější, že obě budou v něčem neobvyklé: zatímco Bílou velrybu, klasický a kultovní to kousek, uvedeme v autorské

dramatizaci Markéty Špetíkové, pohádkový muzikál Anička a bylinkové kouzlo pak bude původní ve všech směrech – hudba, texty i příběh jsou zbrusu nové. Pokud vás také zajímá, jaká je cesta od námětu až na divadelní jeviště, poďte si s námi popovídat s autorským tandemem Emanuel Míšek & Josef Fojta.

Iva Šulajová
dramaturgyně divadla

Otázka první tedy zní: jak a za jakých okolností se zrodil nápad „odít“ bylinky do veršů a tónů, jak jste jej propracovávali a testovali, a do jakého žánru původně vykrystalizoval?

J. F.: Jednoho krásného podzimního dne mi Eman zavolal a sdělil mi, že má nápad přímo voňavý – bylinky. Jsou všude kolem nás, máme pocit, že je známe, ale přitom o nich mnohé nevíme. Začala cesta plná příběhů a vůní, na jejímž konci bylo poznání, že štěstí voní po bylince...

E. M.: Za sebe musím říct, že na počátku byly přesvědčení a lenost. Přesvědčení, že prostá krása bylinek nám má stále co říct. Přesvědčení, že člověk je tvor zvědavý a rád se směje. Lenost v tom smyslu, že jako učitel na základní škole neustále potřebuji nějaký materiál. A protože toho podle mého gusta není, nebo je, ale nevím, kde ho hledat, nebo se mi prostě nechce hledat, píšu si. Původně „Bylinky“ byly, a stále jsou, pásmo písní a básniček, které jsme jednoho dusného odpoledne s Jožkou přednesli vedení Slováckého divadla. Omámeno vedrem a žízni k „Bylinkám“ zahořelo. Ale protože divadlo není škola, naopak to tak docela neplatí, dopsal jsem k písničkám hru o holčičce a jejím příčinlivém tatínkovi. Ona ta návštěva divadla byla vlastně logickým důsledkem našich školních vystoupení, na které jsem zaznamenal pozitivní reakce jak dětí, tak rodičů. Dokonce i mé ženě se to líbilo. Zkrátka, muselo to ven.

V autorském tandemu spolupracujete už dlouho a očividně, vlastně spíš slyšitelně, vám to spolu ladí. Častá otázka u psaní písniček: co je dřív – text nebo melodie? Jak se vzájemně inspirujete?

E. M.: Začnu laděním. To je pro mě velmi důležité. Toho si na Jožkovi, pomínu-li jeho lidské kvality, vážím nejvíc. Každý jsme obklopeni spoustou lidí a většinu z nich musíme

neustále něco vysvětlovat. Takhle jsem to myslel, takhle ne. Jožka je pro mě v tomto smyslu skutečným tvůrčím bližencem. Někdy je to dokonce na takové úrovni, že mi řekne: „Takhle jsi to myslel.“ (smích) Texty jsou dříve, ale nápad velmi často přinese Jožka. Nebo aspoň myšlenku „pro koho“ nebo „proč“. Potom spolu dlouze komunikujeme. A pak se to nějak stane a je to. Nebo si přemyslím, píšu, nabízím, posílám. Já třeba nejsem schopen říct, co všechno jsem napsal. Na to vám odpoví Jožka. On je pořádnější. Má všechny moje texty na jednom místě. Já je mám přibližně v pěti počítačích a několika notesech.

J. F.: Na počátku je vždycky slovo... Všechno, co jsme do dnešního dne vytvořili, začínalo textem, pro který si Eman sáhnul někde do nebe. Často se podivuji nad tím, jak někde uvnitř přemítáme nad podobnými věcmi. Jistě, jsou to záležitosti, které se více či méně ozývají v každém člověku a ve chvílích ticha se vynoří na svět. Eman je vysloví, a pak mi nezbývá než k nim přidat tóny, které už beztak dávno „běhají“ po nebeských cestách... Nejsme a nemůžeme být v každodenním kontaktu, často jsme se neslyšeli dlouhé týdny, ale co mělo přijít, vždycky přišlo. Je to pro mě až neuvěřitelné souznění a velký dar, který mě naplňuje radostí. Stalo se mi, že jsem jednou viděl určité věci a za pár dnů mi Eman poslal text, kde to všechno bylo popsáno naprosto dokonale. Nemohl o tom vědět...

Působné na celém, teď už divadelním, textu je, že rýmované nejsou jen písničky, ale i celý děj. Jako třeba Hrubínův Špalíček. Děj je velmi jednoduchý a srozumitelný i nejmenším dětem od mateřských škol, ale verše poskytují mnoho komiky i pro dospělého diváka. Jak bylo náročné dostát divadelní konvenci – zkrátka z písňového pásma vytvořit divadelní text s dialogickou mluvou postav, dramatickými zvraty a katarzí?

E. M.: Pro mě to bylo docela těžké. Nevnímám život jako příběh. A už vůbec ne jednoduchý. Čas od času mám pocit, že to, co dělám nebo žiju, má smysl, ale v zásadě nejsem příliš epický jedinec. Spíše než jako divadelní hru nebo film vnímám život jako knihu prapodivných básniček. Hodně se bojím interpretace. Co my víme? Ale pro děti jsem se toho rád dopustil.

A otázka pro Jožku: charakter jednotlivých písní si hraje i s různými hudebními žánry, což také může podporovat či uvolňovat dějové napětí hry. Prozradíš, z jakých hudebních inspirací se některé písně rodily?

J. F.: Vlastně jsem si hrál jako dítě na písňovíti. Pozorně jsem naslouchal tomu, co bylo napsáno, a snažil se vytvořit hudební komentář, jakýsi zvukový obrázek. Každý si může představit krtka, jak se zlobí, že je na zahrádce bez černý. Když se nad tím usmívám, věřím tomu, že se budou usmívat i ti, kteří tu písničku uslyší. V případě „Bylinek“ jsem si nedával žádná omezení. Jejich svět je tak pestrobarevný, že to vlastně ani nejde. Tedy, čerpal jsem ze

všeho, co mám sám rád, ať je to hudba klasická, hudba mého rodného kraje, nebo jsem si také dovolil použít prvky, které jsem zaslechl na svých cestách po světě.

Během vzniku tohoto rozhovoru dostávají verše a tóny postupně ztělesněnou podobu – herci se proměňují v charaktery bylinek, oblékají se do fyzické podoby divadelních kostýmů, písně začínají znít hlasy konkrétních protagonistů. Jaké je očekávání autorů, na co se těšíte při myšlence na divadelní háv svého díla?

E. M.: Moc bych si přál, aby to bavilo diváky i herce. Těším se na úsměvy lidí. To by se mi moc líbilo.

J. F.: Mám štěstí, že můžu v divadelní inscenaci účinkovat jako klavírista a není nic krásnějšího, než mít možnost sledovat, jak se to všechno rodí a jak s tím, čím jsem žil nějakou dobu, pracují kolegové kolem mě. Věřím tomu, že potěšíme a pobavíme mnohé, že jim předáme radost, která nás během tvůrčího procesu naplňovala. Když písně vznikaly, když jsme je nahrávali, když teď sedím na jevišti za klavírem a zkoušíme – tolikrát jsem se upřímně rozesmál... Bylo mi líp, a i když život přináší také spoustu starostí a nelehkých situací, získal jsem nadhled, začalo se mi lépe dýchat. Důvodů k radosti je vždycky dost.

Napadá mě, že mezi učitelským nebo muzikantským a hereckým řemeslem je zajímavá paralela – všichni přicházejí tzv. s kůží na trh, v daný okamžik tady a teď musíte zaujmout ostatní lidi, bez ohledu na náladu a osobní trable. Je to asi velký adrenalin, že? A jak se zbavujete trémy, trpíváte-li nějakou?

[ANOTACE]

Emanuel Míšek – Josef Fojta
Anička a bylinkové kouzlo
pohádkový muzikál pro každého

Malá Anička objeví kouzelný svět bylinek a musí se postavit svému tátovi, aby zachránila bylinkám jejich louku. Aniččin táta se totiž na louce chystá stavět obchodní centrum. Podaří se Aničce tatů přesvědčit a zachránit tak louku pro bylinky? A jakou roli v tom budou hrát kouzla a písničky?

Původní veršovaný pohádkový muzikál tvůrčí dvojice Josef Fojta a Emanuel Míšek je určen nejen pro děti, ale doslova pro každého. S kouzelnou mocí bylinek a rozkvetlé voňavé louky vtípně seznamuje posluchače napříč generacemi za použití písniček rozličných hudebních žánrů. Muzikál je součástí širšího autorského projektu „Bylinky“, k němuž přináší také právě vydávané album s názvem *Bylinky – písničky z hrnečku*, které spolu s dětmi z pěveckých sborů nazpívali herci SD. **Slavnostní křest** tohoto alba bude součástí **světové premiéry** muzikálu **Anička a bylinkové kouzlo**, která se uskuteční **11. 11. 2018 ve 14.00 hod.** Režisérem pohádkové inscenace je **Jakub Maceček**, který již v minulosti se Slováckým divadlem několikrát spolupracoval. Pro děti vytvořil nezapomenutelné nastudování pohádkového textu Vojtěcha Vackeho s názvem *Princezny a loupežníci aneb Zmatky kolem Katky* (2005), pro dospělé ztvárnil oblíbené, osobitou imaginací vynikající inscenace: *Villon F. (Na krk oprátku ti věší)* (2007), *Mein Faust* (2008), *Modré květy* (2011), *Cybercomics* (2013), *Kniha o hřbitově* (2016). Výpravu vytvořila **Eva Jiříkovská** a choreografie se ujala **Jitka Hlaváčková**.

E. M.: Učitel má možnost si pozornost i vynutit. Možná by nebylo špatné, kdyby diváci měli žákovské knížky: „Nerozumí představení a vrtí se.“ To by byla poznámka. Zapisovaly by to biletářky? (smích) A co se týče trémy, tu mám a strašnou. Ale ne před dětmi na prvním stupni. Ony ještě neumí být zákeřné. Nehodnotí. Dokonce mají své učitele rády. Inu, nebudete-li jako děti, nevstoupíte do Božího království. Před dospělými se stydím moc. Ale co se dá dělat, když už píšu, musím to snést. Tak jako někdy rodiče své děti.

J. F.: Trémou netrpím, spíš v sobě nosím pocit zodpovědnosti. Častěji narážím na to, že mě rozesměje každá hloupost.

Emanuel Míšek

– básník, textař, pedagog

Vystudoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor Učitelství pro 1. stupeň ZŠ. Po absolutoriu nastoupil do učitelské praxe a po šesti letech si na nějaký čas odskočil poznat i jiná povolání – prodával např. outdoorové vybavení, vodu, pneumatiky, pojištění, software. Po absolvování této školy života se k učitelskému povolání navrátil. Nyní učí na základní škole v Třebíči. Při své praxi často vytváří literárně-hudební pásma pro děti např. *Zpáteční do Betléma*, *Apotéka*. Má rád literaturu a zejména poezii, pochází z kraje básníků Zahradníčka, Demla, Reynka, Nezvala. Sám ve své tvorbě také tíhne k poezii a písňovým textům. Ty vynikají „nenápadnou oduševnělostí“, životní hloubkou, která má občas příchuť lehce melancholickou, ale častěji obsahuje velkou dávku

A když se takto „odbouchnu“ na pódiu nebo na jevišti, tak to stojí za to. Ano, není každý den posvícení, není člověku vždycky do smíchu, ale s tím přece ten, kdo objevil tato prkna, musí počítat a dokázat se ovládnout a naplňovat to, co mu bylo dáno konat.

V jednom rozhovoru řekl jeden z vás, že je „šťastný člověk, naplněný tím, co dělá“. Myslím, že by se to dalo vztáhnout na celý váš tvůrčí tandem. Máte nějaký recept, jak se takto sladit s vlastním životem? Jak najít svoje poslání, které učiní šťastné nejen vás samé, ale i všechny kolem vás?

jemného humoru a zejména naděje. Ve většině jeho textů cítíme přítomnost tajemného „kohosi“ nad námi. Kromě učitelského povolání a literární tvorby působil také jako rozhlasový moderátor na Hitrádiu Vysočina a Radiu Proglas, kde se mimo jiné seznámil s Josefem Fojtou, který se stanicí hudebně spolupracoval. Společně vidění života vtělili už do mnoha písní a projektů, a také do autorského CD *Všechno má svůj čas*, které vyšlo v roce 2011 a na němž některé z písní nazpívali herci Slovákého divadla Pavlína Hejčmanová a Tomáš Šulaj. Emanuel Míšek již rovněž v minulosti spolupracoval se Slovákým divadlem, a to na textech k písním v *Pohádce do dlaně* (2004) a v inscenaci *Studna světců* (2015).

E. M.: Já si myslím, že každý tak nějak tušíme, k čemu jsme. A za tím bychom měli jít. Ale neuznávám jít přes mrtvolu. Musí to být organické. Dokonce si myslím, že když se v zájmu rodiny nebo svého zdraví rozhodnu na všechno vykašlat, je to lepší cesta.

J. F.: Dlouholetý kolega, kterého si velmi vážím, říká, že jedním z úkolů našeho života je „dělat si ho krásným“. Dovolím si říct, že oba s Emanem patříme mezi ty, kteří našli to, co nás dělá šťastnými. Jeden významný středověký teolog píše: „Miluj a dělej, co chceš“. Nikdo není ideální, ale když se přijímáme s úctou a pochopením, dokážeme nemožné.

Josef Fojta

– hudebník, skladatel, korepetitor, multiinstrumentalista

Vystudoval brněnskou konzervatoř a Janáčkovu akademii múzických umění v Brně v oboru Hra na bicí nástroje. Jako hráč na bicí nástroje vystupoval na mnoha pódiích po celém světě, např. ve Španělsku, Německu, Keni, Ghaně, Japonsku, Číně, USA. Od roku 1994 úzce spolupracuje s Jiřím Pavlicou. Je členem muziky Hradišťan. Komponuje a aranžuje filmovou, divadelní i rozhlasovou scénickou hudbu. Se SD spolupracuje jako autor scénické hudby, hudebního i pěveckého nastudování už od roku 1999; podílel se zde již na pětadvaceti titulech. Hudbu složil

A zvědavý dotaz na závěr: kterou bylinku či jaký kouzelný recept z ní máte vy osobně nejraději?

E. M.: Před léty jsme na táboře postavili indiánskou saunu. Do hrnce jsme si udělali vývar z třezalky, černý jako asfalt. Potom jsme s ním polévali kameny. Bylo to velké. Od té doby preferuji bylinky s menším narkotickým účinkem a při přípravě se striktně držím doporučení odborníků.

J. F.: Preferuji chmel. S jeho přípravou si nemusím dělat starosti, jen se mi občas ráno hůř vstává. (smích)

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěšných voňavých repríz a rozzářených (nejen) dětských očí!

například k inscenacím *Olga a ďábel* (2002), *Autobus na lince 21* (2004), *Pohádka do dlaně* (2004), *Naši furianti* (2009), *Hráči* (2011), *Pohřbívání aneb Zítřka se bude pohřbívát všude* (2014), *Studna světců* (2015), *Vojnarka* (2016) ad. Od roku 1996 pravidelně spolupracuje s básníkem Emanuelem Míškem, se kterým vytvořil autorské CD *Všechno má svůj čas* (2011). Jako autor se podílel na projektu Michala Horáčka *Český kalendář*.

Mezičas 2

„Důvěra v náročného diváka je základem,“ říká scénograf a režisér Šimon Caban

„Důvěra ve vedení, jeho vizi, svobodu autorského přístupu, kvalita hereckého ansámblu a důvěra v náročného diváka je základem. Člověk za sebou může mít spoustu úspěchů, ale zase stojí na začátku a klepou se mu kolena,“ říká Šimon Caban, přední český scénograf, režisér, architekt, fotograf a filmový tvůrce. Příští rok ho čeká historicky první spolupráce se Slováckým divadlem.

Blanka Šmejdivcová
šéfredaktorka

V příštím roce Vás čeká ve Slováckém divadle nový projekt, Vaše vlastní hra Kocourkov-Brod. Můžete prozradit víc, o co půjde?

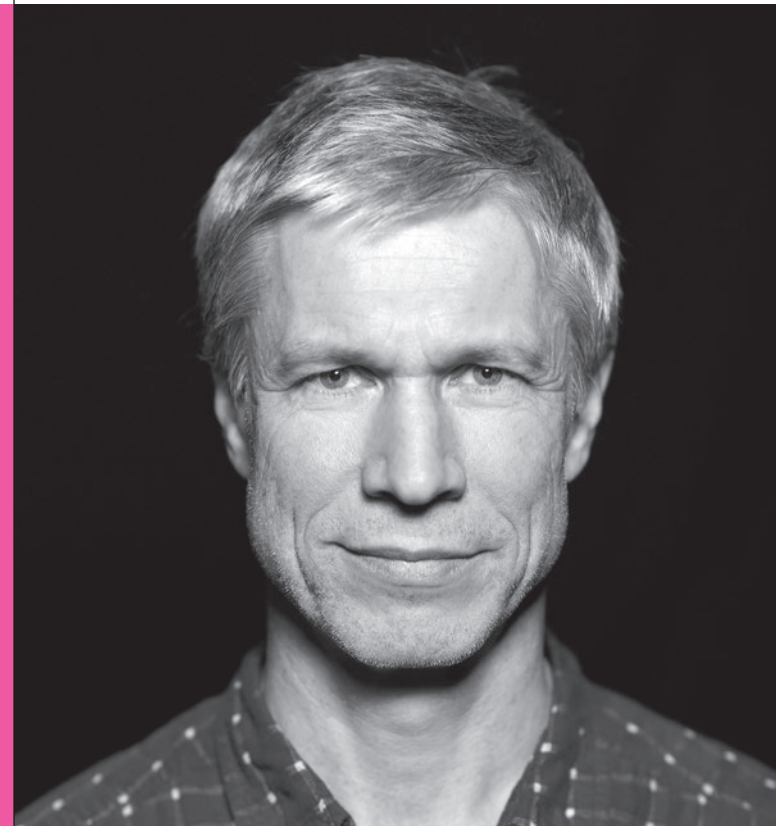
Žijeme v době a místě, kde se odehrávají důležité změny. Je asi biologicky dané, že náš obranný mechanismus nás chrání před vědomím naléhavosti a řešení odkládáme. To, co se nám zdá, že se nás netýká, se ale děje za našimi humny. Jsme součástí Evropy, i když bychom chtěli být zavření ve svém obyvák. Jednou za rok se sbalíme a vyjedeme si na dovolenou. Třeba takový last minute zájezd k moři. A na jednu jsme s jinými Čechy – sousedy v cizí zemi s cizími mravy. Nejdřív máme pocit, že si všichni rozumí a notují a glosují neznámé prostředí s přezíravým vědomím těch, co ví, že za týden nasednou zase do letadla a odtud zase vypadnou. Někdo se přidá, někdo mlčí. Jednoho večera se vypráví příběh. Zní to jako pohádka, pak jako detektivka a k překvapení posluchačů to nakonec nemá konec. V následných reakcích překvapené společnosti se ukazuje, že ne

každý si myslí to samé, ne každý se na to kouká stejně, a už vůbec nezastává ty stejné hodnoty a názory. Jak to tedy vlastně skončí?

Když jsem uvažoval o anotaci, která by přitáhla a neodradila diváka v obavě, že půjde o aktivisticky politickou moralitu, mne napadlo – Společenská satira, při které se ukáže, že tu společnost, kterou kritizujeme, tvoříme my. Nebo – Společenská hra. O život. Nikoli vlastní. Může to být komedie? Sám ještě teď nevím, protože to je kouzlo procesu, ale vím, že i důležité věci se vnímají lépe, je-li jejich nositelem humor. A dělat si legraci ze všeho, včetně sebe sama, to nám Čechům šlo vždycky dobře.

Z Prahy do Uherského Hradiště je cesta dlouhá. Řekněte mi, jaké cesty vás zavedly až do Slováckého divadla a jak se těšíte na spolupráci?

Těším. Někdy si říkám, že to je vlastně takový můj způsob „nevěry“. Změním prostředí a zamiluji se na těch pár týdnů, měsíců do jiného prostředí, do jiných lidí, do jiných situací. Dělat autorskou hru je nejvíc. Ale také nejvíc rizika, nejistoty. S Michalem Zetelem se známe z brněnského Buranteatru. Vážím si nesmírně jeho rozhodnutí a mého pozvání sem, které ale určitě usnadnila jistota v opoře divácké obce uherskohradištského divadla. Důvěra ve vedení, jeho vizi, svobodu autorského přístupu, kvalita hereckého ansámblu

a důvěra v náročného diváka je základem. Člověk za sebou může mít spoustu úspěchů, ale zase stojí na začátku a klepou se mu kolena. Zodpovědností a adrenalinem.

Sledujete dění ve Slováckém divadle a měl jste možnost vidět nějaký kus v podání slováckých herců?

Viděl jsem u vás Kříž u potoka a byl jsem nadšený. Musím upřímně přiznat, že jako Pražák jsem vždy mile překvapen, když se někde jinde než v Praze děje – hraje něco moc dobrého a povedeného. Nesdílím pocit pragocentrismu, naopak rád vyjízdim mimo Prahu, ale čistě časově to ne vždy vychází. A vážím si lidí (vlastně jim trochu závidím), kteří žijí naplno mimo hlavní město. Kříž u potoka byl pro mne povznášejícím překvapením jak po stránce dramaturgické, tak herecké, ale především plným sálem diváků. Přiznám se, že když jsem v hodině před představením procházel téměř liduprázdným náměstím, seděl chvíli v pizzerii s asi čtyřmi hosty, tak jsem pak měl pocit, že všichni obyvatelé Uherského Hradiště jsou v divadle. No, a to je úžasně pozitivní zpráva! O to víc mne to zavazuje k poctivému a radostnému výkonu mého hostování zde.

Co Vás inspirovalo k napsání „Kocourkova“ a vznikla hra přímo pro uherskohradištský soubor?

Ano. Vznikne. Vzniká. Domluvili jsme se s Michalem Zetelem, že půjde o autorskou věc. Na základě naší dobré spolupráce v brněnském Buranteatru (Pán s kaméliemi) i tady uplatním spolupráci se zdejšími herci. Věřím tomu, že herec je osobnost a má právo a povinnost do své postavy a role mluvit, uvažovat o ní, vytvářet ji. Nekřičím, nebouchám do stolu, že to bude tak, jak jsem řekl, ale dbám, aby herecký soubor hru a její postavy přijal, dotvořil, prožil a předal

divákům. Soubor prakticky neznám, i když jsem si tu zakoupil všechny „záložky“, kde jsou všichni herci a herečky vyobrazení a Michal Zetel mi k nim o nich vyprávěl (to by asi chtěli slyšet, co?) o všech vše dobré. Těším se na ně. Můj plán je, možná ještě před první čtenou anebo v rámci čtené, si přečíst s herci základní stavební text inscenace a na základě jejich reakcí pokračovat v psaní hry dál. On ten text je totiž takový příběh, který se odehrává kdysi, kdesi, ale možná je současný a nedaleko od nás. A není tu jasné, kdo je dobrý, kdo zlý a vlastně teprve naši reakcí na tento děj a postavy v něm se ukazuje, kam která společnost ve svém uvažování a chování směřuje. A v tom vidím to důležité pro samotné představení v dnešní době, pro dnešní diváky.

Co se týče Vaší práce s herci, jaký přístup při tvorbě inscenace upřednostňujete?

Vlastně jsem se o tom již zmínil v předchozí odpovědi: musíme si být partnery. Já osobně jsem se k režii dostal od scénografie, kterou jsem vystudoval u profesora Josefa Svobody. Ale jeho přednášky zahrnovaly témata od filozofie, přes architekturu, umění, morálku a chování, až po to divadlo. Divadlo a inscenaci vnímám jako celek, na kterém se podílí spousta lidí, a profesí. Pravdou je, že mám rád velká jeviště, velký prostor, opery, muzikály se spoustou lidí, součástek, jak já s úctou ke všem zúčastněným profesím říkám, ale v poslední době jsem pracoval i jen se dvěma herci (Jitka Schneiderová a Roman Zach v inscenaci Rona Hutchinsona Moje tango v pražském Studiu Dva), nebo dokonce jen s jedním v „one man show“ – Janem Cinou jako Malým princem (tamtéž) v komornějším prostředí a shledávám, že to má také něco do sebe. Pochopitelně!

Při práci se setkáváte s mnoha různými lidmi, vaše „pole působnosti“ na kulturní scéně je velmi široké. Co je pro Vás při tvorbě nejdůležitější?

Lidé, se kterými spolupracuji a téma, na kterém s nimi spolupracuji. Musí to mít smysl, musí to být rozporuplné, musí to mít něco, o čem se dá diskutovat, musí to oslovovat současné publikum. Nejraději jsem, když mne k tomu inspiruje i hudba, což se v případě Kocourkova-Brodu zase podaří, protože jsem oslovil Darka Krále, který přesně takovou inspirativní hudbu dělá a po naší královohradecké spolupráci na Sexmisi se znovu potkáme. Také kostýmy jsou pro mne důležité, a to naštěstí bude dělat moje životní partnerka Simona Rybáková, takže budou krásné (smích). Tedy pokud ji zase neodbydu, ve falešném pocitu, že když je to „doma“, tak je na to času dost a neopomenu předat včas zadání. Ona to vždycky zvládne, ale co si za to – po zásluze – vytrpím, to je na další hru...

Na Slovácku budete pobývat v příštím roce dva měsíce. Prozradte, na co nejvíc těšíte?

Pro mě jsou tyto „výjezdy“ svátkem. Soustředím se na jeden projekt a netěkám tím, že mám všechny ostatní rozjeté projekty „po ruce“. Uvědomím si zase, že se dá žít i jinde než v hlavním městě a určitě mi prospěje i změna rytmu. A těším se, že tu objevím i něco, či někoho, o čem, o kom nemám teď ještě tušení.

Bude

Chicago i Přelet nad kukaččím hnízdem: Představujeme tituly na příští rok

Slovácké divadlo odstartovalo 1. října předprodej předplatného na rok 2019. Těšit se můžete na slavný muzikál, oscarové drama, ale i původní českou novinku. Nové předplatné se tentokrát ponese v duchu sloganu „Přijďte na kus!“.

Sébastien Thiéry: **Dva úplně nazí muži** (absurdní komedie)

Úspěšný pařížský právník a věrný manžel se jednoho dne probudí nahý vedle svého podřízeného z advokátní kanceláře. A ten je rovněž nahý. Ani jeden z nich situaci nechápe. Co se mohlo stát? K tomu všemu se vzápětí domů vrací i právníkova žena Catherine. Podaří se za této konstelace ubránit jejich pětadvacet let trvající manželství?

Režie: Lukáš Kopecký
Premiéra: leden 2019

Ladislav Smoček: **Kosmické jaro** (groteskně nostalgická hra vesmírného rozměru)

Hra jednoho ze tří zahraničně nejhranějších českých dramatiků (po Václavu Havlovi a Pavlu Kohoutovi), známého např. hrami Piknik a Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho, režiséra a spolutvůrce poetiky pražského Činoherního klubu Ladislava Smočka nabízí takřka čechovovské existenční otázky, stejně jako „moderní“ ekologická témata související s hledáním smyslu bytí člověka a každého tvora na planetě či ve vesmíru. „Jsme jako můra, která nechápe sklo, po kterém leze?“ a „Pro koho – kde – jsme můry a mravenci my?“

Režie: Zetel
Premiéra: únor 2019

Alexandr Nikolajevič Ostrovskij: **Les** (hořká komedie)

V hořké komedii Les, která je spolu s Bouří nejnámější a nejuváděnější Ostrovského hrou, otevřel významný ruský dramatik nebývale dokumentárně bolavá místa ruské společnosti své doby. Skrze příběh pokrytecké statkářky prodávající po kouskách les kolem svého panství, jen aby nepřípadl dědicům, „vysadil“ autor les, či spíše neproniknutelnou houštinu, lidských vztahů rostoucích ve společnosti založené pouze na „hraní rolí“, přetvářce a falši.

Režie: Roman Groszmann
Premiéra: březen 2019

Šimon Caban: **Kocourkov-Brod** (společenská hra o život)

Kocourkov-Brod je železniční stanice, do níž vlak nejedí. V Kocourkově žije dívka. Do vedlejší vesnice, kde bydlí její nastávající, vede pouze jediná cesta – přes brod. Jestli se snoubenci k sobě dostanou a jakou cenu za to zaplatí, o tom rozhodnou životní zkušenosti, postoje a názory společnosti, která se náhodně sešla na last minute dovolené u břehů Středozemního moře v sanatoriu pro osoby trpící chronickým blahobytem.

Režie: Šimon Caban
Světová premiéra: duben 2019

Fred Ebb, John Kander, Bob Fosse: **Chicago** (satirický jazzový krimi muzikál)

Americký satirický jazzový muzikál Chicago vyprávějící příběh dvou pro vraždu svých partnerů vězněných, souzených a posléze osvobozených kabaretních zpěvaček Roxie Hart a Velmy Kelly a bezskrupulózního advokáta Billyho Flynna byl zpracován na základě skutečných událostí a sahá do svědomí „země svobody a neomezených možností“ tím, že otevřeně tematizuje korupci v soudních síních i v médiích, poukazuje na perverzní potřebu „výroby“ celebrit a především útočí na absurdně amorální zákony showbyznysu. Jeho filmové zpracování s Catherine Zeta-Jones, Renée Zellweger a Richardem Gerem získalo roku 2003 šest Oscarů.

Režie: Linda Keprtová
Premiéra: červen 2019

Dale Wasserman: **Přelet nad kukaččím hnízdem** (kultovní zápas o svobodu a důstojnost)

Na psychiatrické oddělení, kterému vládne vrchní sestra Ratchedová, přichází svobodomyšlný Randle McMurphy. Křehcí pacienti díky němu poprvé zažívají, že s nimi někdo jedná jako rovný s rovným. Sestra Ratchedová je ovšem velmi schopná manipulátorka a má na své straně nebezpečnou zbraň – elektroléčbu. Hra Dalea Wassermana vznikla podle románu Kena Keseyho Vyhodíme ho z kola ven a využívá i motivů, jež slavná filmová adaptace Miloše Formana opomíjela.

Režie: Igor Stránský
Premiéra: listopad 2019

Bude

Dramaturgyně Iva Šulajová: Diváci uvidí pečlivě vyvažovaný a namíchaný „divadelní koktejl“

Blanka Šmejdocová
šéfredaktorka

„Prvním kusem v novém roce bude současná lehce absurdní komedie z pera novodobého francouzského Molièra Sébastiena Thiéryho s výmluvným názvem Dva úplně nazí muži v režii Lukáše Kopeckého,“ prozrazuje dramaturgyně Slováckého divadla Iva Šulajová. Více o tom, jak vzniká nové předplatné i o připravovaných inscenacích, čtete v následujícím rozhovoru.

Ivo, Slovácké divadlo spustilo 1. října očekávaný předprodej předplatného na rok 2019. Můžeš prozradit, jak náročné bylo tentokrát předplatné „poskládat“ tak, aby vyhovovalo potřebám divadla i nárokům diváků?

Předplatné Slováckého divadla na rok 2019 nese podtitul „Přijďte na kus!“. Kromě základního významu přijít do divadla na určitý „divadelní kus“, jak se kdysi dramatickým textům a jejich inscenační podobě říkalo, jsou zde ukryty i další významy, jako třeba umělecký kus obecně coby výraz dobře odvedené, takřka „vyšperkované“, profesionální práce všech zúčastněných umělců, jejíž vysokou úroveň Slovácké divadlo dlouhodobě udržuje, anebo třeba význam „přijít na výjimečný kus“ v konkrétních žánrech. Žánrová vyváženost a pestrost je při sestavování dramaturgického plánu tím nejvyšším kritériem, samozřejmě vedle kvality dramatických předloh. Úsilí o její stálé udržení předpokládá snahu uspokojit divácké nároky, především nároky předplatitelů, kteří v rámci předplatitelské sezóny uvidí pečlivě vyvažovaný a namíchaný „divadelní koktejl“, ale i těch, kteří

přicházejí do divadla nepravidelně a chtějí si vybrat žánr podle své obluby či třeba momentální nálady. Pestrá nabídka žánrů a režijních stylů je v neposlední řadě také skvělou příležitostí pro „trénink“ hereckého souboru, který je díky tomu schopen vyrovnat se tak nejmodernějším divadelním trendům. Čeká nás tedy šestice toho nejlepšího v rozmanitých žánrech.

Jakým způsobem se vůbec jednotlivé kusy vybírají a kdo všechno se na výběru podílí?

Kvalita textové předlohy a žánrová pestrost už byla zmíněna, tou třetí nejdůležitější ingrediencí jsou samozřejmě režijní osobnosti. I zde se vyplácí pestrost, spojená s mistrným uměním „řemesla“ v tom nejlepší slova smyslu. Osvědčená režijní jména, která souzní s naším hereckým souborem i diváckou obcí, citlivě proměňujeme či rozšiřujeme o nová divadelní vidění. Na tomto výběru se v divadle nejvíce podílí umělecký šéf a dramaturgové. Konzultace jednotlivých vybraných titulů přirozeně probíhá i s příslušnými režiséry daných kusů. Text musí souznít s režisérovou potřebou vyjádřit skrze něj svou uměleckou výpověď. V tomto má režisér obvykle plnou tvůrčí svobodu. Může se tak stát, že například klasický text dojde moderní výpovědi. I to se snažíme většinou předpokládat, ba dokonce někdy záměrně propojovat pohledy stojící zdánlivě na protilehlé straně jako například u nedávné inscenace Šrámkova Měsíce nad řekou v režii Anny Petřelkové. Pro nás pozitivní napětí mezi kvalitním Šrámkovým textem a nespoutanou, ale vnitřně přísně logickou, obrazivostí režisérky bylo lákavou výzvou, jež určitě patří do zmiňované pestrosti naší divadelní nabídky. Nejen účast na prestižních festivalech, ale i důkladné analýzy a rozhovory s diváky, například i reakce studentů a jejich učitelů, ukázaly, že posunutí hranic divadelního vnímání zde bezesporu splnilo svou roli.

Mezi tituly je třeba slavný muzikál Chicago, ale i oscarový Přelet nad kukaččím hnízdem a další zajímavé hry. Na co se ty osobně nejvíc těšíš, ať už pracovně či jako divák?

Jelikož se zase musím vrátit ke zmiňované pestrosti a pro- vázanosti, má pro mě význam ta šestice vybraných her jako celek. Začínáme současnou lehce absurdní komedií z pera novodobého francouzského Molièra Sébastiena Thiéryho s výmluvným názvem Dva úplně nazí muži (režie: Lukáš Kopecký), pokračujeme hrou zakladatele pražského Činoherního klubu Ladislava Smočka s názvem odkazujícím na abstraktního malíře Františka Kupku Kosmické jaro, jež se virtuózním způsobem dotýká základních otázek lidského života, ale i vesmírného uspořádání (režie: Zetel), následovat bude jedna z mistrných klasických komedií ruského dramatika Alexandra Nikolajeviče Ostrovského Les (režie: Roman Groszmann) a poté původní variace předního českého scénografa, choreografa, fotografa a režiséra Šimona Cabana na známé kocourkovské téma s názvem Kocourkov-Brod a s netradičním žánrovým vymezením jako „společenská hra o život“ (režie: Šimon Caban). Vrcholem sezóny bude před prázdninami uvedený satirický jazzový krimi muzikál Chicago (režie: Linda Keprtová), na podzim pak kultovní příběh zpracovaný dramatikem Dalem Wassermanem podle románu Kena Keseyho Vyhodíme ho z kola ven, známý též filmovým přepisem Miloše Formana pod názvem Přelet nad kukaččím hnízdem (režie: Igor Stránský). Na všechny tituly se upřímně těším a přeji i divákům, aby u sledování této šestice divadelních kusů prožili krásné a inspirující divácké zážitky.

Bude

Herci v kůži diváka: Co byste v příštím roce rádi viděli a proč?

Slovácké divadlo v příštím roce uvede šest nových inscenací a diváky čeká šest unikátních zážitků v režii šesti výrazných režisérských osobností. Členů hereckého ansámblu jsme se zeptali, na kterou inscenaci z předplatného na rok 2019 by se rádi vypravili, kdyby se ocitli pro změnu v publiku.

Tereza Hrabalová: Určitě bych ráda viděla inscenaci Přelet nad kukaččím hnízdem v režii Igora Stránského. Pro mě obecně jeden z nejoblíbenějších filmů. Jsem zvědavá na divadelní zpracování s naším obsazením. A jelikož tam moc ženských rolí není, tak doufám, že budu moci být opravdu jen divákem.

Pavína Hejmanová: Já bych se určitě těšila na pohádku Anička a bylinkové kouzlo. Příběhy se šťastným koncem i bylinky léčí duši a veselé písničky určitě vykouzlí úsměv na tvářích diváků. Vlastně mě trochu mrzí, že tuhle krásnou pohádku nevidím. Ale co, vždyť se vlastně budu léčit přímo v ní.

Jiří Hejman: Těšil bych se na každou. Je to pestrá paleta různých divadelních barev, že si každý divák, myslím, vybere tu svou oblíbenou. A já mám třeba rád všechny barvy.

Nové dárkové poukazy

V současnosti Slovácké divadlo připravuje pro diváky nové dárkové poukazy. Tyto poukazy budou limitované pouze cenou a jejich uplatnění bude čistě na obdarovaném divákovi.

Petra Staňková: Kdybych byla v roli diváka, šla bych se podívat na všechny inscenace, které Slovácké divadlo připraví, a pak bych se rozhodla, která mě bavila nejvíce a na tu bych šla znovu.

David Vacke: Kamarádům a známým vždy doporučuji předplatné jako celek. Jakožto divákovi, ale vlastně i jako divadelníkovi, se mi totiž již mnohokrát stalo, že mě mnohem víc zasáhlo představení, od kterého jsem zas až tolik nečekal. Takže při předplatném má člověk jistotu, že ho takový – trochu nečekaný – zážitek nemine.

Štěpán Goiš: Miluju divadlo a film! Miluju Formana! Takže odpověď je jasná! Přelet nad kukaččím hnízdem!!!!

Tereza Novotná: Do uší mi nejvíce zacinkal Přelet nad kukaččím hnízdem, ale kdoví, jestli by to jiný titul, pro mě zatím třeba neznámý, nad tímto kouskem nevyhrál.

Josef Kubáník: Ted' mě poprvé trochu mrzí, že jsem herec a ne divák, protože bych chtěl příští rok chodit pořád dokola na muzikál Chicago (ten film miluju), taky na Přelet nad kukaččím hnízdem (ten film miluju), a to už nemluvím o komedii Dva úplně nařízení muži, protože je to prý neuvěřitelná sranda, a tu miluju taky.

Pavel Šupina: Mou pozornost nejvíce upoutal Přelet nad kukaččím hnízdem. Filmové zpracování Miloše Formana ve mně rezonuje ještě teď, a to už je nějaký pátek, co jsem to viděl. Chtěl bych, aby budeme všichni, herec i divák, nějakým způsobem ovlivněni. Z mého pohledu zde začíná jakýsi nerovný boj mezi filmem a divadlem.

Rychlý a silný proud dneška přeje více filmu. Nedávno mi jeden z mých kamarádů řekl, že má jednu teorii – divadelní divák prý vymírá. Myslím, že spíš než teorii, se to stává praxí. Já ale věřím, že zázrak neopakovatelného setkání dokáže stále silně promlouvat a darovat to, na co film už nestačí. A chci věřit, že se tomu tak stane i u této inscenace.

Šest důvodů, proč si pořídit předplatné

1. jisté a vždy stejné místo v hledišti divadla
2. pravidelná návštěva divadla
3. jednou za čas mít důvod se pěkně obléci
4. předplatné je finančně výhodnější než jednorázové návštěvy divadla
5. pravidelné setkávání s přáteli
6. kulturní obohacení se

Oslavte Silvestra v divadle!

Letošní Silvestr můžete oslavit spolu s herci Slováckého divadla a komedií Williama Shakespeara Mnoho povyku pro nic v režii Zdeňka Duška. Více informací naleznete na webových stránkách www.slovackedivadlo.cz a v pokladně divadla na tel. 572 554 455.

Bude

Režiséři 2019 ve Slováckém divadle

Lukáš Kopecký (Dva úplně nazí muži)

Vystudoval politologii, mediální studia a žurnalistiku na Masarykově univerzitě v Brně. Začal pracovat jako kulisák v Divadle Husa na provázku, ale záhy byl přijat na Janáčkovu akademii múzických umění, kde v roce 2014 dokončil studium činoherní režie. Již během studií spolupracoval s Městským divadlem v Mostě, Městským divadlem Zlín, Divadlem Polárka a Národním divadlem Brno. Vedle toho začal od roku 2013 režírovat v Českém rozhlase.

Michal Zetel (Kosmické jaro)

Vystudoval JAMU v Brně, obor činoherní režie. Podílel se na založení Divadla Tramtarie v Olomouci a založil Buranteatr v Brně. Se Slováckým divadlem spolupracoval od roku 2012 a od roku 2015 je jeho ředitelem a uměleckým šéfem. Na uherskohradištské scéně dosud nastudoval osm inscenací. Na repertoáru je stále dojemná inscenace Autista – Moje ztracené nervy!, černá mužská komedie Večer na psích dostizích, úspěšná školní komedie Úča musí pryč! a novinka, česká klasika Fidlovačka J. K. Tyla.

Roman Groszmann (Les)

Rodák z východoslovenské Rožňavy v letech 1997–2000 studoval na Akademii umění v Banské Bystrici herectví a režii. Studium ukončil v roce 2001 absolventskou režii Marivauxova Sporu. V letech 2000–2004 vystudoval herectví na Divadelní fakultě JAMU v Brně, kde absolvoval v titulní roli ve Smočkově Podivuhodném odpoledni dr. Zvonka Burkeho. Od roku 2010 je pedagogem Konzervatoře Brno.

Šimon Caban (Kocourkov-Brod)

Přední český scénograf, choreograf, fotograf, režisér a divadelní a filmový tvůrce. Často spolupracuje se svým bratrem Michalem Cabanem. Významné je jeho působení v avantgardní Baletní jednotce Křeč, kterou s bratrem založil. Od roku 1999 připravuje po scénické stránce MFF Karlovy Vary. Navrhl řadu scén a choreografií pro divadelní scény i pro muzikálová představení. V mnoha představeních a filmech i hrál. Několik jeho fotografických prací je vystaveno i v Centre Georges Pompidou v Paříži.

Linda Keprtová (Chicago)

Česká operní režisérka vystudovala Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, obor dirigování sboru a operní režie. Během studií absolvovala pracovní stáž v Göteborg Opera ve Švédsku. Svou práci představila v Národním divadle v Praze, v Národním divadle v Brně, v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, ve Státním divadle v Košicích, v Divadle F. X. Šaldy v Liberci a v Divadle J. K. Tyla v Plzni.

Igor Stránský (Přelet nad kukaččím hnízdem)

Režisér, herec a dlouholetý ředitel Slováckého divadla se narodil v Opočně. V letech 1965–1969 studoval činoherní herectví na JAMU, kde později vystudoval i režii. Na svém kontě má téměř stovku inscenací, z těch posledních je na repertoáru populární Králova řeč a tragikomedie Maďara Istvána Örkénye Rodina Tótů. Ve Slováckém divadle Igor Stránský prožil sedmačtyřicet let, jako ředitel působil v letech 1990–2015.

Jak na předplatné?

Předplatné na příští rok můžete právě teď zakoupit v pokladně Slováckého divadla nebo objednávat na tel.: 572 554 455, na emailové adrese predplatne@slovackedivadlo.cz nebo na webových stránkách www.slovackedivadlo.cz v sekci předplatné.

„Před pár lety, bylo to ještě v době, kdy jsem řediteloval, jsem v nějakém rozhovoru uvedl, že jsem nejšťastnější, když mohu odejít z kanceláře na jeviště a tam se věnovat pouze studované inscenaci. Provozní problémy, a bylo jich mnohdy až nad hlavu, ty musely počkat až do konce zkoušky. Nyní jsem ‚volný‘ a mohu se neomezeně věnovat práci, kterou jsem si vybral. Dělán to, co chci, ne to, co musím... Na svoji další práci ve ‚Slováckém‘ se těším moc, protože každá nová inscenace je nové a krásné dobrodružství, které prožíváte s lidmi, které máte rád.“

Igor Stránský, režisér a dlouholetý ředitel Slováckého divadla

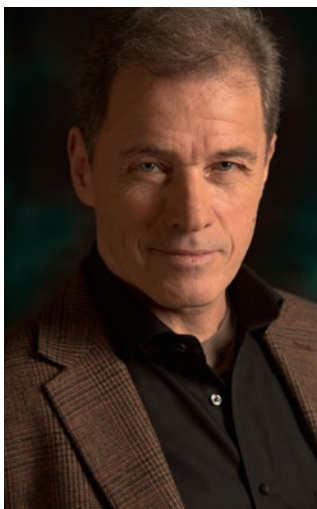

Režisér Igor Stránský nastuduje v příštím roce slavné oscarové drama Přelet nad kukaččím hnízdem.

Bude

Divadlo Ungelt přiveze v příštím roce čtyři inscenace

Pražské Divadlo Ungelt zavítá v příštím roce jako host do Slováckého divadla celkem čtyřikrát. Těšit se můžete na řadu hereckých osobností, jako je Jana Štěpánková, František Němec, Táňa Vilhelmová nebo Jiří Langmajer a mnoho dalších. První hru **Pardál** představí pražští kolegové v Uherském Hradišti 27. ledna.

Tři otázky pro zakladatele a ředitele Divadla Ungelt Milana Heina:

Zdravím Vás z Moravy. Divadlo Ungelt zavítá příští rok do Slováckého divadla. Prozradíte, na co se můžeme těšit?

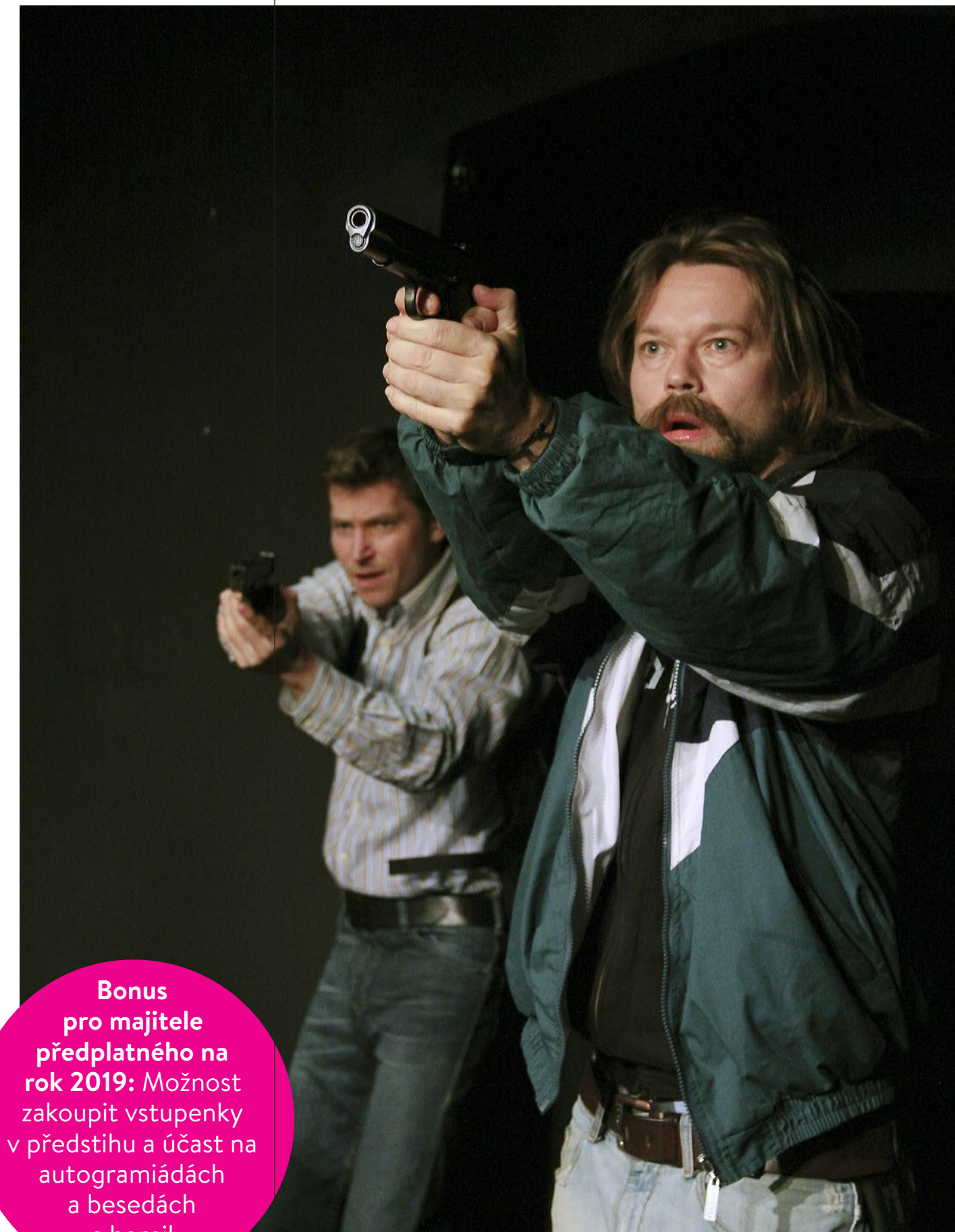
Děkuji za pozdrav z Moravy. Moc mě potěšil. Jsem z Hranic na Moravě, na Morávky nedám dopustit. Jako herec jsem začínal v Těšínském divadle v Českém Těšíně a do Slováckého divadla jsme tenkrát často zajížděli. Mé Divadlo Ungelt se u vás poprvé představí 27. ledna hrou **Pardál** v hlavních rolích s Janou Štěpánkovou a Františkem Němcem v režii Ladislava Smočka. 7. dubna diváky potěší Táňa Vilhelmová a Jiří Langmajer ve hře **Skleněný strop** a 16. dubna Vanda Hybnerová, Mirek Táborský, Lucie Štěpánková a Láďa Hampel ve hře **Život podle Jonesových**. Richarda Krajča a Davida Švehlíka v našem kultovním představení **Deštivé dny** spatříte za rok na podzim, termín se právě doladuje.

Zkoordinovat program obou divadel muselo být docela obtížné. Jak často Ungelt vyráží mimo domovskou scénu a máte rádi zájezdy?

Ungelt je sklepní komorní scéna pro stovku diváků. Bez zájezdů bychom nepřežili. Ale jezdíme moc rádi! Já osobně jsem oblastními divadelními prkny odkojen. Po Českém Těšíně následoval Most, Kladno a Příbram. V sezóně odehrajeme přes sto zájezdů, nejraději hrajeme před kultivovaným divadelním publikem v profesionálních divadlech se stálým souborem. Oblastních herců si moc vážím a pravidelně je představuji ve své talk-show **Rozpravy Milana Heina**, kterou vysílá Český rozhlas Dvojka.

Když přijedete čtyřikrát v příštím roce na Slovácko, je něco, na co se obzvlášť těšíte?

Sentimentálně vzpomínám na dvě své lásky z mládí. Byly z Luhačovic a z Uherského Brodu, k vám do Hradiště jsme vždycky zajeli. Až přijedu v lednu, přespím u vás v Hradišti a ráno zamířím po půl století zase do Luhačovic a Brodu.

Bonus pro majitele předplatného na rok 2019: Možnost zakoupit vstupenky v předstihu a účast na autogramiádách a besedách s herci!

David Švehlík a Richard Krajčo se příští rok představí uherskohradištskému publiku v inscenaci **Deštivé dny**.

Na jaké tituly se můžete těšit?

Pardál

Stará žena autem srazí zapomnětlivého muže, který je tolik podobný jejímu zesnulému manželovi. Je už opravdu nesvéprávná, jak říká její synovec? Anebo je všechno úplně jinak? Napíná tragikomedie, v níž se skutečnost skládá do nečekaných a dojemných obrazců nesmrtelné lásky. Hrají: Jana Štěpánková, František Němec, Ondřej Novák. Režie: Ladislav Smoček

Skleněný strop

Dva rozdílné světy, dva nesmiřitelné přístupy k životu a jeden společný pocit viny, kterého se nejde zbavit. Fascinující střet dvou silných osobností, které se nedokáží přestat milovat, ačkoli je všechno proti. To je hra **Skleněný strop** s Tatianou Vilhelmovou a Jiřím Langmajerem v režii Víta Vencly.

Život podle Jonesových

Manželský život je sám o sobě absurdním dramatem. A pokud se do vašeho sousedství nastěhuje pár, který má stejné příjmení a řeší stejnou mezní situaci, realita se začne skoro až groteskně rozpadat. Hořká komedie s Vandou Hybnerovou, Lucií Štěpánkovou, Miroslavem Táborským a Ladislavem Hamplem.

Deštivé dny

Americké drama je hrou o přátelství a zároveň kriminálním příběhem. Drsní chlapci Denny a Joey jsou přáteli od dětství, které oba strávili na chicagském předměstí. Dnes jsou partáky u chicagské policie. Ve světové premiéře této hry ztvárnily mladé policisty filmové hvězdy Daniel Craig a Hugh Jackman. V Divadle Ungelt je v české premiéře hrají Richard Krajčo a David Švehlík. Richard Krajčo za roli Dennyho získal cenu Thálie 2012 a David Švehlík se umístil v širší nominaci.

1. čtvrtek v 18.00	Matt Charman Večer na psích dostizích	30. repríza	Malá scéna	
1. čtvrtek v 19.00	koláž z autentických dobových materiálů z tzv. Velké války sestavily Zoja Mikotová a Iva Šulajová Kdy bude po válce			D
2. pátek v 19.00	Ray Cooney 1+2=6 (Jeden a dvě je šest)			
3. sobota v 16.30	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
3. sobota v 19.00	István Örkény Rodina Tótů			A
3. sobota v 19.30	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
7. středa v 18.00	Fedor Gál @ Matěj Přes ploty			U
7. středa v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
8. čtvrtek v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			J
9. pátek v 19.00	Willy Russell Pokrevní bratři	50. repríza, derniéra		
10. sobota v 19.00	koláž z autentických dobových materiálů z tzv. Velké války sestavily Zoja Mikotová a Iva Šulajová Kdy bude po válce			G
11. neděle v 14.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo	světová premiéra	POHÁDKA 14	
11. neděle v 17.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo		POHÁDKA 17	
12. pondělí v 10.00	Herman Melville Bílá velryba	česká předpremiéra	Malá scéna – š	
13. úterý v 10.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo		š	
13. úterý v 10.00	Herman Melville Bílá velryba		Malá scéna – š	
14. středa v 10.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo		š	
14. středa v 10.00	Herman Melville Bílá velryba		Malá scéna – š	
15. čtvrtek v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			B
16. pátek v 10.00	David Seidler Králova řeč			š
16. pátek v 10.00	Matt Charman Večer na psích dostizích		Malá scéna – š	
17. sobota v 19.00	Pierre de Marivaux Falešné našeptávání + následný program v rámci NOCI DIVADEL 2018			
19. pondělí v 10.00	František Hrubín Špalíček veršů a pohádek (O Květušce, zahrádce a babici Zimici)			š
20. úterý v 18.00	Karolina Světlá Kříž u potoka			T
21. středa v 17.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic			M
21. středa v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	55. repríza, SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
22. čtvrtek v 19.00	István Örkény Rodina Tótů			X
22. čtvrtek v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
22. čtvrtek v 19.00	Filip Teller, Pavol Segrš Cechácci a Čoboláci	host SD: divadelní stand-up	Malá scéna	
23. pátek v 19.00	Michael Cooney Nájemníci			
24. sobota v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			R
25. neděle v 17.00	Jiří Havelka, Marek Zákostelecký Poslední trik Georgese Mélièse	host SD: Divadlo Drak Hradec Králové	JUNIOR	
26. pondělí v 8.45	Jiří Havelka, Marek Zákostelecký Poslední trik Georgese Mélièse	host SD: Divadlo Drak Hradec Králové	š	
26. pondělí v 10.30	Jiří Havelka, Marek Zákostelecký Poslední trik Georgese Mélièse	host SD: Divadlo Drak Hradec Králové	š	
26. pondělí v 19.00	Jaroslav Foglar Rychlé šípy			
27. úterý v 18.00	Matt Charman Večer na psích dostizích		Malá scéna	
27. úterý v 18.00	David Seidler Králova řeč			S
29. čtvrtek v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			Q

Listopad

1. sobota v 19.00	koláž z autentických dobových materiálů z tzv. Velké války sestavily Zoja Mikotová a Iva Šulajová Kdy bude po válce			L
2. neděle v 15.00	František Hrubín Špalíček veršů a pohádek (O Květušce, zahrádce a babici zimici)	derniéra		
4. úterý v 18.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic	25. repríza		E
4. úterý v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
5. středa v 17.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			N
6. čtvrtek v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			K
7. pátek v 10.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo			š
7. pátek v 10.00	Herman Melville Bílá velryba		Malá scéna – š	
8. sobota v 19.00	Josef Kajetán Tyl, František Škroup Fidlovačka			A
9. neděle v 19.00	Karolina Světlá Kříž u potoka			H
9. neděle v 19.00	Alžběta Michalová Autista – Moje zatracené nervy!		Malá scéna	
11. úterý v 18.00	Fedor Gál @ Matěj Přes ploty	naposledy v UH		T
11. úterý v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
12. středa v 18.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic			U
12. středa v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
13. čtvrtek v 19.00	István Örkény Rodina Tótů			D
14. pátek v 19.00	David Seidler Králova řeč			
15. sobota v 16.30	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO, 60. repríza	ZŠ UNESCO UH	
15. sobota v 19.00	István Örkény Rodina Tótů			C
15. sobota v 19.30	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
16. neděle v 19.00	István Örkény Rodina Tótů			F
18. úterý v 18.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic			S
18. úterý v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
19. středa v 17.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic			O
19. středa v 19.00	Lutz Hübner Uča musí pryč!	SLoFFÁCKÉ DIVADLO	ZŠ UNESCO UH	
20. čtvrtek v 10.00	Pierre de Marivaux Falešné našeptávání	30. repríza	š	
26. středa v 15.00	Emanuel Míšek, Josef Fojta Anička a bylinkové kouzlo			
26. středa v 15.00	Herman Melville Bílá velryba	slavnostní premiéra	Malá scéna	
27. čtvrtek v 19.00	Ray Cooney 1+2=6 (Jeden a dvě je šest)			
28. pátek v 19.00	George Abbott, Richard Bissell, Richard Adler, Jerry Ross Hra o pyžama			
29. sobota v 19.00	George Abbott, Richard Bissell, Richard Adler, Jerry Ross Hra o pyžama			
30. neděle v 19.00	Jaroslav Foglar Rychlé šípy			
31. pondělí v 18.00	William Shakespeare Mnoho povyku pro nic	silvestrovské představení		

Prosinec

Počasí

Divadelně-meteorologický model pro měsíce listopad a prosinec

Listopad je typický proměnlivým počasím, s mlhami, oblačností a chladnějším vzduchem proudícím od severu. Ovšem letošní listopad bude o poznání teplejší. Oblačností bude málo, vzduch k nám bude proudit od jihu a zasáhne nás pohádkově teplá fronta. Až byliny porostou. Pohádková fronta naše divadlo zasáhne hned na sv. Martina. Anička a bylinkové kouzlo rozzáří tváře našich nejmenších diváků. Přestože bude na sv. Martina jasno, v prosinci zima tuhá ještě nebude. Oblast nízkého tlaku vzduchu a severozápadní proudění k nám přinesou srážky. A že jich bude. Až se v Hradišti velrybám zalíbí. A třeba nám Bílá velryba, další pohádka Slováckého divadla, přinese konečně i bílé Vánoce. A pokud zrovna nebudete ve Slováckém divadle, můžete si dlouhé zimní večery zpříjemnit luštěním křížovky.

Příjemnou zábavu ve Slováckém divadle, i mimo něj,
Vám přeje Jitka Hlaváčová

1. Nováček souboru Slováckého divadla.
2. Doplňte první slovo z názvu inscenace, kterou ve Slováckém divadle bude režisovat Igor Stránský a premiéra je naplánována na listopad 2019.
3. Satirický jazzový krimi muzikál, který bude mít premiéru ve Slováckém divadle v červnu 2019.
4. Příjmení dramaturgyně, která je v angažmá Slováckého divadla od roku 2001.
5. Kladný hrdina (expresivně).
6. Kdo, podle kalendáře, bude mít svátek v den, kdy bude ve Slováckém divadle česká premiéra pohádky Bílá velryba?
7. Název březnové premiéry hořké komedie A. N. Ostrovského.
8. Manželský pár, který můžete vidět společně hrát například v inscenacích Fidlovačka či Anička a bylinkové kouzlo.
9. Kolik bude úplně nahých mužů v absurdní komedii Sébastiena Thiéra, jež bude mít premiéru v lednu 2019?
10. Křestní jméno představitelky Aničky v pohádce Anička a bylinkové kouzlo.
11. Název inscenace, jejímž autorem a zároveň i režisérem je Šimon Caban.
12. Michal Zetel bude režisovat hru Ladislava Smočka, která nese název...
13. Vykřičník

Kde nás můžete sledovat:

facebook

instagram

twitter

youtube